

АЗ-ОБРАЗ: ДЕФИНИЦИЯ, ФОРМИРАНЕ И ВАЖНОСТ

Цел: Да затвърди идеята, че много фактори допринасят за Аз-образа ни, и по-конкретно, да въведе идеята за влиянието на семейството върху Аз-образа ни.

Необходими материали: Няма

Материали от програмата: Няма

Процедура:

1. **КАЖЕТЕ:** „Учихме за нещата, които влияят върху Аз-образа ни. Едно от тях е вашето мнение за вас, как се чувствате по отношение на себе си. Друго нещо е **начина, по който вашето семейство ви приема.**”
2. „Случвало ли ви се е да срещнете нечия майка, татко, брат или сестра и веднага да разберете, че са свързани с детето, защото толкова много си приличат? Вие често приличате на хората от семейството си външно, но приличате и по други неща. Това, в което вярвате и как се чувствате за някои неща, често идва от семейството. Вашето семейство е важна част от нещата, които ви правят такива, каквито сте.
3. „Днес ще ви прочета една история за едно семейство.”

УЧИТЕЛ: Прочетете историята, след това проведете обсъждане с въпросите, които следват.

НАЙ-СТРАХОТНОТО ПРЕДСТАВЛЕНИЕ НА СВЕТА

Мария седеше до баща си на дивана в стаята.

- Татко, разкажи ми пак какъв беше, когато беше малък.

Господин Георгиев се усмихна. Той знаеше, че Мария говори за годината, в която той живя с чичо си, докато родителите му бяха извън страната. Чичо му Марин беше общ работник в цирка – човек, който поставя и разглабя купола на цирка.

- За кое по-точно искаш да чуеш? – попита той.

Мария се замисли за малко.

- Не те ли беше страх с всички животни наоколо?
- Не, изобщо не, - каза баща ѝ. – Аз научих как да се грижа за повечето от тях. Треньорът на кучетата ми разрешаваше да играя с кучетата и даже ги научих на някои трикове. Любимото ми куче беше един малък пудел, който се казваше Мици.

- Не ти ли липсваха баба и дядо?
- Разбира се, че много ми липсваха. Но знаех, че нямаше как. И всички в цирка бяха много мили и се грижеха по-малко да ми липсват.
- Как го правеха?

Господин Георгиев прегърна Мария през рамо.

- В цирка хората са като едно голямо семейство. Те пътуват заедно, хранят се заедно, работят заедно и живеят много близо един до друг. Всеки член в цирка е важен и всеки има с какво да допринесе за останалите. Също като чичо Марин – без него и останалите общи работници нямаше да има цирков купол, където изпълнителите да дават представления. Някои от хората бяха шофьори на камиони; някои бяха готвачи, механици и електротехници.
- А ти, тате? Ти какво правеше? – попита Мария.
- Аз трябваше да помагам да слагаме палатката за животните. Наричахме я менажерия. И когато Мили, готвачката, слагаше яденето, вдигах знамето на кола, който стоеше до залата за хранене, за да дам сигнал на всички, че е време за ядене. Мили казваше, че моята работа е най-важната там. Знаех, че се шегува, но това ме караше да се чувствам добре.
- Боже, да бъдеш част от цирка трябва да те е карало да се чувстваш наистина специален. Те са се грижили за теб, хранили са те и са те карали да се чувстваш специален.
- Точно така, миличка, но моето цирково семейство не беше по-различно от нашето семейство.
- Нашето семейство? – Мария погледна изненадано към баща си. – Нашето семейство няма нищо общо с цирка. Ние нямаме нито клоуни, нито лъвове или тигри.

Господин Георгиев се засмя.

- Разбира се, че нямаме. Аз говоря за начина, по който живеем заедно. Всеки от нас е важен за другите. Ние се грижим един за друг точно както това се прави в цирка.

Той се пресегна и прегърна Мария.

- А ти и мама винаги ме карате да се чувствам специален.

Мария се усмихна и прегърна баща си.

- Сега знам какво имаш предвид. Да бъда част от нашето семейство и мен ме кара да се чувствам специална.

След това тя плесна с ръце и каза:

- Изчакай ме малко, ей сега се връщам.

Господин Георгиев се зачуди къде изчезна Мария.

След малко тя се върна в стаята, като носеше черно палто и голяма шапка. Измъкна табуретката. След това застана на нея и на висок глас каза:

- Дами и господа! Добре дошли на най-страхотното представление на света – семейство Георгиеви!

След това падна, смеейки се на пода, докато баща ѝ започна да я гъделичка, клатейки глава в почуда.

ВЪПРОСИ ЗА ОБСЪЖДАНЕ

- Как циркът е като едно семейство?
 - Как Мария мисли, че се чувстват хората, когато са част от цирка?
 - Какво Мария научава за нейното семейство?
 - Как се чувства Мария по отношение на нейното семейство?
 - Как мислите, че се чувства Мария по отношение на себе си? Кое ви кара да мислите така?
4. **КАЖЕТЕ:** „Ние всички бихме искали да се чувстваме като Мария: щастливи и специални, защото сме част от нещо, защото сме важни за другите около нас. Когато се приберете вкъщи след училище, кажете на другите хора в семейството, че са важни за вас и ги попитайте защо вие сте важни за тях. Може също така да поговорите с някой извън семейството си защо е важен за вас, някой, който ви подкрепя и ви кара да се чувствате необходими.“

ДОПЪЛНИТЕЛНИ ДЕЙНОСТИ: Ако времето позволява, или в друго свободно време, може да помолите децата да разкажат за своето семейство, какво обичат да правят заедно, да напишат прилагателни имена, с които да опишат чувствата, които изпитват, когато са заедно със семейството си и имат съвместни занимания.